

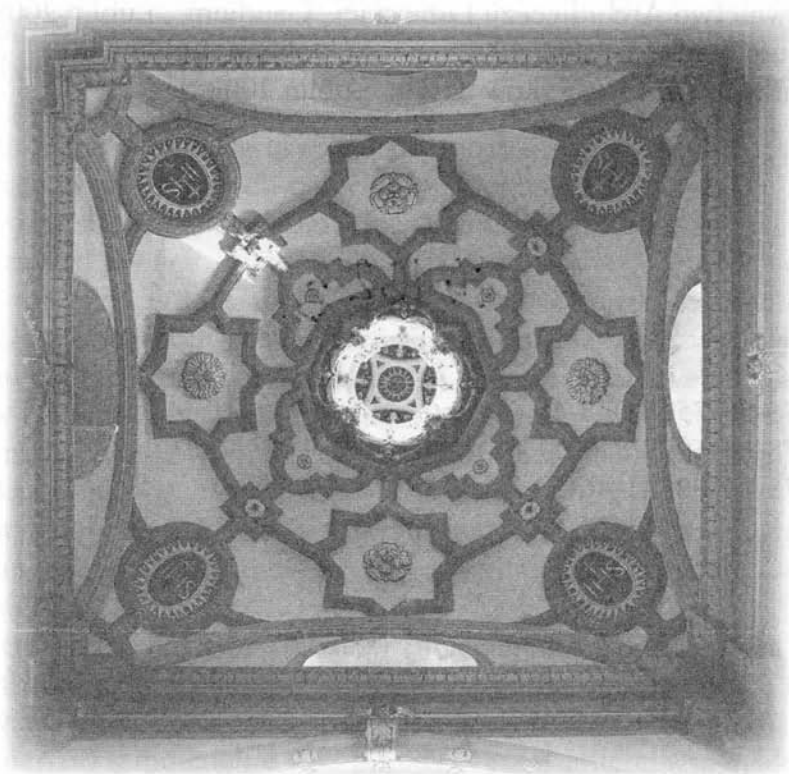
Lechosław Lameński

*B***ibliografia**
historii sztuki
dawnego województwa lubelskiego
za lata 1965–2000

Lechosław Lameński

Bibliografia
historii sztuki
dawnego województwa lubelskiego
za lata 1965–2000

Lublin 2008

Redakcja techniczna
Zofia Jedynak

Projekt okładki
Zofia Jedynak

Korekta
Agnieszka Oleszczuk

- © Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej „Gaudium”, Lublin 2008
- © Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym, Lublin 2008
- © Stowarzyszenie Historyków Sztuki, Lublin 2008

14162 B.

ISBN 978-83-7548-048-1
ISBN 978-83-60736-11-1
ISBN 978-83-88341-46-5

Druk i oprawa
Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej „Gaudium”
20-075 Lublin, ul. Ogrodowa 12
tel. 081 442 19 19, fax 081 442 19 16, e-mail: wydawnictwo@gaudium.pl; www.gaudium.pl

PRZEDMOWA

„Habent Sua Fata Libelli”! Swemu przeznaczeniu podlegają także osoby, a tu szczególnie postać autora niniejszej publikacji – Imć Lechosław Lameński.

Zacznijmy jednak od „Księgi...”. W Roku Pańskim 1965 ukazuje się drukiem w przeczacnym Biuletynie Historii Sztuki artykuł Jerzego Kowalczyka pt.: „Dwudziestoletni dorobek w badaniach nad Sztuką Województwa Lubelskiego 1944-1964”, zaopatrzony w „Bibliografię Historii Sztuki /.../” tegoż województwa.

Bibliografia ówczesna zawiera 467 pozycji uszeregowanych w siedmiu działach podzielonych na grupy zagadnień, w tym – jakże ważnych – spraw inwentaryzacji zabytków (od urbanistyki począwszy, na „sztukach plastycznych” skończywszy) ...

Jest rok 1995 w Lublinie. W ówczesnym Regionalnym Ośrodku Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego (oddziale warszawskiego Ośrodka Dokumentacji Zabytków) pracuje na skromnej części etatu Pan dr Lechosław Lameński. Na części, bowiem jest „w pierwszym swym wcieleniu” pracownikiem naukowym Instytutu Historii Sztuki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Spotykamy się 1 kwietnia tegoż roku w ośrodku (przemianowanym z czasem, nie wiedzieć po co, na Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków).

Jestem (jako dyrektor ośrodka) „sui generis” powiernikiem doktora Lameńskiego, człowieka podzielonego przez los między pracę naukową na uniwersytecie, konieczne dorabianie w ośrodku (i nie tylko) oraz (co najważniejsze) samodzielne – po przedwczesnej śmierci wspaniałej żony – wychowywanie pięknych, a jak się później okaże mądrych córek.

Rozmowa nasza jest pożyteczna. Ma w jej wyniku Lechosław Lameński (na co dzień Lesio) kontynuować dzieło rozpoczęte przez prof. Jerzego Kowalczyka, tj. doprowadzić bibliografię historii sztuki województwa

lubelskiego do roku 1995. Mamy ją w ośrodku publikować. Permanentny brak pieniędzy na publikacje, rozpoczęte wydawaniem periodyku „Lubelszczyzna”, przecina na dłuższy czas realizację idei wydawniczych.

Jest rok 2005 – Lechosław Lameński jako doktor habilitowany, profesor KUL i dyrektor Instytutu Historii Sztuki tejże akademii, molestowany bezwstydnie i mamiony przeze mnie możliwością opublikowania bibliografii pod warunkiem doprowadzenia jej do Roku Jubileuszowego 2000, podejmuje wyzwanie.

Przedkłada opracowanie, lecz Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków po raz kolejny nie jest w stanie pochylić się nad projektem.

Po moim wniosku z dnia 1 grudnia 2006 r. zapada milczenie.

Jest rok 2008. Pan Profesor dr hab. Lechosław Lameński otrzymuje profesorski glejt prezydencki. Jestem od roku dyrektorem Muzeum Nadwiślańskiego w Kazimierzu Dolnym – pięknego, rozproszonego muzeum.

Lechosław Lameński jest tu od pewnego czasu Przewodniczącym Rady Muzeum – lubianym, cenionym za swą mądrość, z której wynika radość wspólnego działania, dobrym duchem, czasem mentorem, a bywa, że i wesółym kompanem najrozmaitszych przedsięwzięć.

Nie rozpieszczany przez życie, może właśnie dlatego prócz akademickiego biretu, potrafi tak godnie występować w podkoszulkach.

W 2008 roku Pan Profesor Lechosław Lameński świętuje 35-lecie pracy zawodowej, pracy wyjątkowo twórczej, aktywnej, mądrej, ale i koleżeńskiej, bo praca na rzecz tzw. środowiska, to dziś już wątek niemal archaiczny.

Mija 15 lat od rozpoczęcia pracy nad bibliografią, o której mowa. Dotrzymywanie umów dżentelmeńskich, a Lesio zawsze ich dotrzymywał, stanowi już na ogół łabędzi śpiew schodzącej, mimo oporów, generacji.

Cieszę się bardzo, że dane mi jest dotrzymanie słowa przyjacielowi artystów, historyków sztuki, wydawców, krytyków sztuki, muzealników i całej plejady ciekawych ludzi – dzielnemu, zacnemu i zwyczajnie dobremu Lechosławowi Lameńskiemu, autorowi niniejszej „Księgi”.

*Jacek Serafinowicz
Dyrektor Muzeum Nadwiślańskiego
w Kazimierzu Dolnym*

SPIS TREŚCI

Przedmowa	5
Wprowadzenie	7
I. Bibliografie	13
II. Opracowania ogólne	17
III. Ikonografia	21
IV. Muzealnictwo i zbiory	23
A. Opracowania ogólne	23
B. Miejscowości	23
C. Kolekcjonerzy	28
V. Ochrona i konserwacja zabytków	29
A. Opracowania ogólne	29
B. Miejscowości	32
VI. Inwentaryzacja zabytków	41
VII. Mecenat artystyczny	45
VIII. Urbanistyka i rozwój przestrzenny miast	47
A. Opracowania ogólne	47
B. Miejscowości	48
IX. Architektura	59
A. Opracowania ogólne	59
B. Architekci	63
C. Architektura sakralna	66
a. Opracowania ogólne	66
b. Miejscowości	68
D. Architektura miejska	73
E. Architektura obronna i rezydencjonalna	76
a. Opracowania ogólne	76
b. Miejscowości	78
X. Ogrody	87
XI. Rzeźba	89
A. Artyści	89
B. Rzeźba pomnikowa	91

C.	Rzeźba sakralna	92
D.	Rzeźba dekoracyjno-architektoniczna	94
E.	Rzeźba ludowa	94
XII.	Cmentarze	97
XIII.	Malarstwo i grafika	101
A.	Opracowania ogólne	101
B.	Artyści	104
C.	Malarstwo sztalugowe	116
D.	Malarstwo ścienne	118
E.	Witraże	121
XIV.	Rzemiosło artystyczne	123
XV.	Indeks nazwisk	129

14162 B.

Lechosław Lameński

Rocznik 1949. Urodzony w Bydgoszczy. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych tamże (1968). Wskutek losowego przypadku nie podjął studiów malarskich w krakowskiej ASP i w latach 1968-1973 studiował historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1974 r. pracownik naukowy KUL, związany z Katedrą Historii Sztuki Nowoczesnej, gdzie przeszedł wszystkie szczeble kariery akademickiej. W dwóch kolejnych kadencjach dyrektor Instytutu Historii Sztuki KUL. Trzykrotny (za młodu) laureat konkursu im. ks. prof. Szczęsnego Dettloffa. Członek Komitetu Nauk o Sztuce PAN oraz wielu towarzystw naukowych. Od roku 1987 nieprzerwanie prezes Lubelskiego Oddziału SHS. Laureat licznych nagród, juror wielu konkursów, przewodniczący kilku rad muzealnych (Kazimierz Dolny, Sanok, Jarosław). Współpracownik Kościelnej Komisji Konkordatowej, rad i komitetów redakcyjnych. Organizator licznych konferencji naukowych i wystaw. Promotor ponad 160 prac magisterskich, 10 ukończonych przewodów doktorskich, a także recenzent 24 dysertacji doktorskich oraz 7 habilitacyjnych. Autor ponad: 50 publikowanych rozpraw i artykułów, 50 recenzji i sprawozdań, 20 haseł encyklopedycznych. Jego dorobek naukowy to także grubo ponad 100 publikacji z zakresu krytyki artystycznej oraz kilka publikacji książkowych.

Wdowiec od 1990 roku, ojciec dwóch córek, dziadek dwóch wnuków, oddany kibic klubu żużlowego Polonia Bydgoszcz, wybitny gawędziarz, zacny społecznik. Niniejsza publikacja jest sui generis hołdem złożonym Lechosławowi Lameńskiemu przez Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym, Wydawnictwo GAUDIUM oraz Oddział Lubelski SHS z okazji 35-lecia pracy twórczej, a także otrzymania tytułu profesora.

Jacek Serafinowicz

ISBN 978-83-7548-048-1

ISBN 978-83-60736-11-1

ISBN 978-83-88341-46-5

